

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Íl·m. Dr. D. Josep Vila i Martinez, Bisbe d'aquesta Diocesi.

MARTIROLOGI

- 17, DIUMENGE, III després de Pentacosta.—Sants: Nicandre i Marcia, mrs.; Manuel, Sabel i Ismael, mrs.—*Missa del Diumenge, color verd.*—Es en Vós que confien els qui coneixen el vostre nom.—(Ofertori.)
- 18, DILLUNS.—Sants: Efrem, diaca doctor; Marc i Marcellà germans mrs.; Ciriac i Paula, mrs.; Sta. Marina, vg.—*Missa de S. Efrem, color blanc.*—El just florirà com la palmera.—(Ofertori.)
- 19, DIMARTS.—Sants: Gervasi i Protasi, germans mrs.; Ursici i Bonifaci, mrs.; Sta. Juliana de Falconeri, vg.—*Missa de Sta. Juliana, color blanc.*—Les meves obres són per al rei.—(Introit.)
- 20, DIMECRES.—Sants: Silveri, p. i mr.; Novat, Macari, b., Sta. Florentina, vg.—*Missa de Sta. Florentina, color blanc.*—Les filles dels reis formen la vostra cort d'honor. (Ofert)
- 21, DIJOUS.—Sants: Lluís Gonçaga, jesuïta; Ramon b. i cf.; Terenci, b. i mr.; Demètria, vg. i mr.—*Missa de S. Lluís, color blanc.*—El fèreu poc menys que els àngels (Introit.)
- 22, DIVENDRES.—Sants: PAULI DE NOLA, b.; Nicetas, b.; Albano mr. Sta. Consòrcia, vg. —*Missa de S. Pauli, color blanc.*—Els vostres sacerdots es revestiran amb vestidures de santedat.—(Introit.)—ISTIU.
- 23, DISSABTE.—Sants: Joan i Feliu, pvres. mrs.; Sta. Ediltrudis, reina d'Anglaterra; Agripina, vg. i mr.—*Missa de la Vigília, color morat.*—El coronàreu de glòria i d'honor.—(Ofertori.)
- 24, DIUMENGE IV després de Pentacosta.—El Naixement de S. Joan Baptista.—Sants: Teodulf b. i Faust, mr.—*Missa de S. Joan, color blanc.*—Jubileu del Sagrat Cor.—Aniràs davant del Senyor per a preparar els seus camins.—(Alleluia.)—Lluna quart creixent.

Evangelí

(Sant Lluç, cap. XV, vv. 1-10)

haviem atansat a Jesús uns publicans i pecadors per tal d'escoltar-lo. I els fariseus i escribes murmuraven, dient: «Aquest admet els pecadors i menja amb ells.» Llavors els posà aquesta paràbola, dient: «Qui de vosaltres! és l'home que té cent ovelles; i, si n'hagués perduda una, per ventura no deixa les noranta nou al camp i se'n va vers la que s'ha esgarriat, fins que la trobarà? I quan l'hagi trobada, no se la posa joïós damunt les seves espatlles: i arribant a casa seva, reuneix els amics i veïns, dient-los: «Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat la meua ovella, que s'havia esgarriat?» Us dic que talment en el cel hi haurà més goig per un sol pecador, que fa penitència, que no pas per noranta nou justos, als quals no cal penitència.

O bé quina dona, tenint deu diners, si n'hagués perdut un, no encén el llum i no escombra la casa i cerca diligentment fins que l'haurà trobat? I quan l'haurà trobat, no reunirà les amigues i veïnes, dient: «Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat el diner, que havia perdut?» Així us dic a vosaltres: goig hi haurà entre els àngels de Déu per un sol pecador, que faci penitència.

Els Publicans.—L'Imperi romà cobrava tributs i alts impostos de totes les províncies que li eren subjectes. Com que eren moltes les dificultats per a cobrar-los, se'n encarregaven companyies poderoses, que tenien escampats per tota l'extensió de l'imperi els seus empleats subalterns. A aquests solien triar-los del mateix país, perquè coneixien millor la llengua, els costums i les riqueses de la província. Aquests empleats s'anomenaven *publicans*. Com que era un càrrec odiat, ningú en volia ésser i havien de triar-los d'entre els més despreciables del baix poble; per aquesta causa i perquè molt sovint s'aprofitaven del càrrec per a robar eren més odiats encara. I ho eren més especialment a Terra Santa, perquè, com que els jueus no se subjectaven a Roma més que per força, consideraven als publicans com amics de Roma, i per tant com a traïdors. Però Jesús, que va venir a salvar a tots els homes, els acollia amablement i fins va triar d'entre ells un dels seus apòstols, Sant Mateu. Per més que siguem odiats del món i per més grans que siguin els nostres pecats, acudim a Jesús amb confiança i amb esperit de penitència; no ens rebutjarà.

Si la dona no estalvia, cap jornal no és prou.

Qui pot el molt, pot el poc.

Patró de la setmana: Sant Paulí, bisbe de Nola

Paulí nasqué l'any 353 d'una família romana molt distingida que habitava Burdeus; féu estudis molt lluïts i arribà a senador quan tot just tenia vint-i-cinc anys. Després fou nomenat Cònsul i establí la seva residència a Nola (Campània).

Trobant-se davant la tomba de Sant Fel·liu, el prevere màrtir a qui l'Església honora el dia 14 de gener, fou sobtadament tocat de la gràcia i rebé desseguida el sant baptisme.

Seguint l'exemple de Jesús qui es féu pobre essent abans ric, i que aconsellà la pràctica d'aquesta virtut de la pobresa, abandonà també totes les grans riqueses que posseïa, i a un tal preu comprà el regne

dels cels. Es separà de sa esposa, la qual com ell també es consagrà a Déu, i devingué prevere, i més tard bisbe de Nola.

E's seus amics del món el bescantaven, però ell en té prou amb l'aprobació de Jesús. Mes, heu's ací que impensadament els gots devastaren la Campània, i els rics que blasmaven a Paulí perquè havia abandonat els seus béns, veïeren com els hi eren arrepassades les riqueses pels invasors, sense cap consol ni mèrit per l'ànima, mentre que el Sant bisbe que les menyspreà voluntàriament i per amor de Crist, rebé a l'altre món cent per u, ço és la vida eterna.

Apremem a menysprear, doncs, ço que tant pot destorbar-nos per la salvació.

L'esperit del Cor de Jesús

Es un esperit de mansuetud i humilitat, de senzillesa i discreció, d'abnegació i benvolença, de tolerància de les flaqueses del pròxim, de ferma contra les seves pretensions injustes, de sumissió a la voluntat de Déu declarada per l'autoritat humana, i d'enteresa contra tot poder que s'oposi a la voluntat de Déu.—(P. Ramière S. J.)

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

LA VIANDA DELS BABAUS

Hi ha persones per les quals tots els llocs són bons per a destralejar honres dels altres. Talment dirieu si per llengua tenen un trinxant i per cervell un bassiol de verí.

Déu ens en deslliuri!

* * *

N'he sentit una, en un cotxe de tren... Quin xipollejar en la balsera de la murmuració...! Pobre de la víctima si les salivades immundes arriben a ésser visibles! prou hauria restat materialment colgada en tant de llot! Hi havien companys de viatge que se l'escoltaven amb gust. Quin mal gust! Altres giraven la cara a l'altra banda! Ben fet. Una pietosa senyora fins es tapava les narines. Val a dir que la boca del murmurador gairebé, gairebé, tufejaria...!

Hi havia però, en el mateix cotxe, un home que no deia res. El seu rostre s'anava encenent, encenent, les seves parpelles s'esbatanaven, i els seus esguards escupien espurnes...

De sobte, s'alça, se'n va de dret al detractor i, sense dir paraula li encasta els cinc dits a la cara amb una bufetada formidable.

I el murmurador resta arraulit i acotat, quan s'assabenta que és la víctima de la seva llorda enraonia, a qui no coneixia personalment...

* * *

Un altre dia, també en un cotxe de tren, vaig sentir un altre insensat que feia mofa de Déu i dels qui en ell creien...

Un vellet venerable li preguntà:

—Escolteu, mestre; ja sabeu qui és Déu?

—No, ni ganes.

—Doncs creieu-me; abans de dir-ne mal, estudieu una mica; que amb la vostra ignorància us exposeu a que us senti, i sigui més valent que vós, i us bufetegi seriosament.

* * *

Ací tens, ben amat lector, la base de l'incrèdulitat de molts infeliços ateus: l'ignorància.

Ja deia Víctor Hugo que *l'atzar* (aquest fantasma que posen els ateus al mig de la creació per a suplir la manca de un Déu creador) «és una vianda que preparen els dolents i es mengen els babaus.»

Pensament.—L'home, diu Bossuet, es fa igual a les bèsties per a assegurar-se el trist dret de viure com elles; semblant als nobles de naixement que tenint vils i baixos pensaments, voldrien oblidar el seu origen i la seva dignitat, per a no estar obligats a viure amb la dignitat que els imposa la seva noblesa.

PLANA PARROQUIAL

Funcions Religioses

MOVIMENT PARROQUIAL

Santa Pau

A la tarda: Doctrina, rosari, meditació i visita al Stm..

Bateig: Dia 10, Josep, Narcís, Francisco, fill de Joaquim Casals Casadevall i Maria Casals Casadellá, de l' Hostal de Santa Llúcia.

Defuncions: Dia 9, rebuts els Ss. Sgnts., morí, Francisca Camós, viuda, de 74 anys, de la Barraca del Carretè. — Dia 13, morí sobtadament, Maria Badosa Asperò, de 62 anys, casada, del Casot de la Torroslla.(R. I. P.)

Funerals: Dimarts a les 9, per Francisca Camós; dimecres a les 8, per Maria Badosa.

La Cot

A la tarda: Doctrina i funció.

Batet

A la tarda: Funció i doctrina.

Partera: Montserrat Jordá, amb missa.

Dia de S. Joan: La 1.ª missa serà a la parroquia; la 2.ª a la capella de la Stma. Trinitat; després s'anirà, resant el S. Rosari, al Puig de Pujalós ont es farà la benedicció i repartició d'oferenes.

Misses: 1 a intenció de Maria Vilalta, 1 a S. Antoni per Maria Masó.

Nota: Fins a nou avís la 1.ª missa es dirà a les 5 i la 2.ª a les 8 i 2¼.

Cellent

A la tarda: Doctrina i funció.

Casament: Dia 9, el celebraren en aquesta parroquia Francisco Abel Grabolosa, solter, veï de Mieras, amb Mercé Rius Mèndez, soltera, veïna de Santa Pau.

Les Fonts

Avui: A missa 1.ª, comunió mensual de nens i nenes. A les 2 i mitja funció i doctrina.

Partera: Dolors Puigdemont, amb missa.

Combregá: Ha sigut portat per devoció a Francisco Masó (Torren-tó) malalt hospitalitzat per a la pròxima peregrinació a Lourdes.

Misses: 2, a intenció de Joan Bosch.